

Nøvn

Jóannes Skaale in memoriam

f. 22.11.1937 – d. 15.07.2012

Skaddan liggur um Nestindar,
Syrgnir drýpa teir høvur.
Kaldir kylja vindar,
smúgva sær um nøvur.

Legði tú um høv og fjørð,
borin væl til evna,
frøddist tú við frían knørr.
vítt um høv at stevna.

Lívið lær ei allan tíma,
heldur ikki maður.
Tungt tað er við nornu glíma,
sjálvt um ein er hagur.

Farin er nú frægur,
nornur lögdu høll í tráð
hollur var tú maður
segðist ikki annað frá.

Farin er nú tíð á foldum,
annað lív her liggur á.
Deyðin viknar undir moldum,
aðra sól skal sálin sjá.

Hvíl í friði!

Hóri 16. juli 2012

Malvina á Dunga 80 ár

Fríggjadagin 20. juli 2012 eru áttati ár liðin, síðan mamma mín Malvina á Dunga var borðin í heim í Hvalba.

Mamma er dóttir Jákup Poulsen, eisini kallaður Jákup á Skalla í Hvalba og Annu Bjarnadóttir úr Havn. Omma og abbi finga 6 børn; Gudmund, Tordis, Poul, Malvinu, Torleif og Torkil.

Á Skallanum í Hvalba, vuku mamma og systkin hennara upp í einum góðum og tryggum heimið. Hon gekk í skúla og annars hjálpti hon til við øllum tí húsliga. Vanligt var tá í tíðini at hava húsdjór, og so var eisini hjá teimum. Kúgvín skuldi mjólkast og seyður, hønur, dunnur passast, eins og tað bleiv velt eplir og hoyggja á hvørjum árið.

Sum 15 ára gomul fer mamma til Havnar at arbeiða í húsplássíð. Seinni arbeiðdi hon í handlinum hjá Heinesen, hjá Aage Dahl og í handlinum hjá Ólavi Lamba og síðan arbeiðdi hon í tólv ár hjá Poul Hansen, heilsølu. Familjan átti eina hús á Doktaragrund úti á Reyni, og har búði hon, saman við systir sínari Tordis.

Hon iðkaði hondbolt við Neistanum og tær vunnu mong meistarheitir við mammu sum málverja. Tær sum tá myndaðu Neistaliðið síðst í 50-inum saman við mammu, vóru; Malan Joensen, Martha Hansen, Herborg Davidsen, Hilda Lambá, Turið Horn, Oluffa Björgvin, Gunhild Hentze og venjari var Alfred Dahl, eisini kallaður Beiggin. Mamma og Sára Skylv Hansen, vóru sera væl og stuðlaði hvørjari aðrari nógv hesi árin í Neistanum. Sára var á mangan hátt ein fyrmynd fyrri Neistan, hon var stór og sterk og ein framúrskarandi hondbóltsleikari, men var eitt sindur eldri og var tí ikki við á hesum liðnum.

Í 1950 var Neistin í Noreg á minniligari ferð. Her fekk mamma hugskotið, at keypa Neistanum sítt eina flagg. Flaggið veitraði fyrri Neistan á fyrsta sinni í 1952, og hon bærta sjálv á Ólavsoyku øll árin hon spældi við Neistanum.

Mamma gavst at spæla hondbólt á høgum støði í 1961, men tvær ferðir seinni kom hon tó at standa í neistamálinum. Einaferð varð skip-

að fyrri oldgirlsdysti millum Neistan og Kyndil, og eisini tá ið Gundadalshøllin varð tikin í nýtslu í 1984, spældu tær ein sokallaðan uppvísningardyst ímóti Kyndli.

Um somu tíð, tá ið mamma flutti til Hanvar at búgva, møtti hon babba, Niclas Johan Mikkelsen. Tey giftust í 1955, og finga sær eftirnavnið á Dunga, og bygdu sær hús á Dalavegnum. Eftir hetta finga tey bæði 4 børn. Tá ið næsta barnið kom, vældi mamma at arbeiða heima. Vit eru 4 systir. Anna fødd í 1955, Bryndis fødd í 1961, Unnur fødd í 1963 og Káru fødd í 1967.

Tey bæði góðu okkum ein góðan og tryggan uppvøkstur. Mamma helt hús, og var um okkum allan dagin, meðan babba arbeiðdi sum leiðari á Líkingardeildini hjá Tórshavnar kommunu. Hann var eisini politiskt akktivur og loysingarmaður, og bleiv vældur inn fyrri Tjóveldið í Býráðið frá 1965- 1968, og virkaði í hesu setuni eisini sum varaborgarstjóri.

Tey høvdu eina stóra trøð við Dalavegin, sum skuldi røkjast. Her høvdu vit børn nógvar ríkar latur saman við okkara foreldrum. Vit vóru settar til ymiskar uppgávur, alt eftir førimumi. Tað bleiv hoyggjað, velt eplir, taðað og

brent deyðagras á hvørjum árið. Herumframt høvdu vit seyð, gæs og hønur.

Mamma hevði úr at gera bæði inni og úti hvønn tann einasta dag, hon dugdi væl at hugna um heimið, okkum og ikki minst um babba. Nú eg siti og skrivi, renna minnini framm fyrri mær, hvussu stóran týðning tað hevði at hon var heima, tá ið vit komu heim eftir skúla. Tá var millimálið á borðinum og vit finga nýbakað franskbreyð við røregg, pannukøkur, ella okkurt heilt annað. Løtan var okkara, og her finga vit loyvi at tosa, meðan hon lurtaði.

Hon er fødd við góðum bindigávum, og dugir sera væl at binda. Hon bandt tryggir, sokkar, vøttir, húgvir á okkum og á onnur. Eg havi ikki tal á hvussu nógvar tryggjur hon hevur bundið til tann føroyska búnan, men tær eru heilt nógvar. Hon er sera væl gjørd og væl úr hondum greidd.

Vit vuku til og tí fór mamma út at arbeiða miðskeiðis í 70-inum saman við beiggja sínum Gudmundi. Tey laðaðu grótgardar saman. Hetta arbeiði dámdi mammu væl, sjálvt um hetta ikki var vanligt konufólkaarbeiði. Tey laðaðu gardar og steinsettu tún. Millum annað laðaðu tey við- og rundanum Norð-

urlandahúsið, SMS, Lágargarð og springvatnið á Káta horninum. Aftur her kom hennar fina handlag til sjóndar. Hon gavst at laða fyrri 15 árum síðani.

Lívið hevur ikki altíð verið so lætt fyrri mammu. Babba gjørdist sjúk, bert 49 ára gamal, og andaðist longu 61 ára gamal. Sum 54 ára gomul einkja, hevði hon nógv góð ár fyrri framman. Eingin ivi í, at sorgin var stór hjá henni og hjá okkum. Vit systir vóru tibetur komnar so væl áleiðis við bæði skúla og útbúgving, so tað skuldi mamma so ikki hugsa um.

Hennara lívsgleði, og lætta lyndi, gjørdi at hon kom ígjøgnum sorgina, og uml. tvey ár aftaná møtti hon lívsvini sínum, og abba at okkara børnum, Jógvani Róin, yvirlækna, sum eisini var vorðin einkjumaður í ungum aldri. Hann ferðaðist nógv við sínum arbeiði, og soleiðis upplivdi tey bæði verðina, og finga nógv góð ár saman, eins og lóturnar saman í summarhúsinum í Horne, og í dag á Dungaøtu eru ríkar.

Á lívsleið síni hevur mamma tikið manga avbjóðing, og fyrri okkum er hon ikki bara mamma, men í so mongum lutum er hon ein fyrmynd. Hon hevur megnað at leggja okkum gott í beinið og at savna okkum sum familju. Vit gleða okkum hvørja ferð, hon bjóðar okkum til døgurða, tað eru latur, sum eru so ríkar, at orð valla kunnu lýsa virðið.

Mamma eigur tólv ommudøtur, ein langommu son, sum er uppkallaður eftir langabbanum Niclasi á Dunga og eina spildurnýggja langommudóttur.

Eg vil við hesum ynskja mammu míni so inniliga og hjartaliga tillukku við áttati ára degnum, við ynski um at vit sleppa at hava teg í millum okkum í nógv ár afturat.

Dagurin verður hildin saman við teimum nærmastu.

Dóttir tín Bryndis